

Glamour & intriges

*Een uniek kijkje in de
schoonmaakwereld*

Henk Cornelisse

Glamour en intriges

Een uniek kijkje in de schoonmaakwereld

Glamour en intriges

Een uniek kijkje in de schoonmaakwereld

Eerste druk: augustus 2020

© 2020 Henk Cornelisse

Omslagontwerp: Stefan Pruijssen

ISBN: 978 90 9033 481 3

Prosu Media Producties
Dronten

www.prosumediaproducties.nl
www.cleantotaal.nl

Inhoudsopgave

Voorwoord	8
De aanloop	10
Het uitstapje	13
Lang haar	16
Temeier	18
Overval	21
Slipgevaar	24
André Hazes	28
Blinde darm	29
Periodieke beurt	31
De paperclip	33
Van klojo tot prachtmens	36
Sjaak Swart	39
Dagschool	42
Boek met potentie	45
De eigenzinnige student	48
Belofte maakt schuld	50
Het schoonmaakhok	53
Mr. Condom	56
Al het begin is moeilijk	59
Willy van de Kerkhof: de stofzuiger	62
Interclean	66
Jaap van Zweden	68
Oude liefde roest niet	71
Over Kroatië en een trouwpak	74
Eerlijkheid duurt het langst	77

Leuker kunnen we het niet maken	80
Auf wiedersehen	83
Mesjogge idee	86
Vergissen is menselijk	88
Koeweit	91
Ik zie, ik zie wat jij niet ziet	95
Oliebollen	97
Over Koninginnedag en hondenpoep	99
Het zomerhuisje	102
Moment of fame	105
Met vallen en opstaan	108
First ladies	111
Een pikketanissie gaat er altijd in	114
De dood in de pot	117
Niet alles goud dat er blinkt	120
Ridder te voet	123
Broodje warm vlees	126
Ferdinand Grapperhaus	130
Undercover operatie	133
Van Huntelaar, Van der Ende tot vicepremier	137
Respect	140

Voorwoord

Dit boek bestaat voornamelijk uit waargebeurde gebeurtenissen & anekdotes binnen de nog te vaak onderschatte schoonmaakbranche. Het geeft ook een inkijkje in wat memorabele achtergrondverhalen die ik de afgelopen vijftig jaar heb mogen beleven in de immer interessante schoonmaakwereld. Een branche waarin ruim 150.000 mensen er dagelijks voor zorgen dat de economie kan blijven draaien. Een branche die ook werkgelegenheid biedt aan mensen met een lagere opleiding en aan mensen met een grote diversiteit aan nationaliteiten. Een branche waarin de hardwerkende schoonmakers bijdragen aan de gezondheid en welzijn van onze inwoners.

Een branche die zorgt voor een lach en een traan, zoveel wordt duidelijk na het lezen van dit boek.

Over de schoonmaak zijn, behalve lesboeken, weinig andere boeken verschenen. Terwijl dit boek, naar ik hoop bevestigt dat het, zeker de moeite waard is om over deze fascinerende branche te schrijven.

En als u na het lezen van dit boekwerk met andere ogen en waardering naar de schoonmaak en schoonmakers kijkt, maakt u niet alleen van mij een gelukkiger mens.

Het boek “Dweilen met de kont omhoog”, in 1988 geschreven door André Frijters, was meer een boek over zogenaamde vuile streken in de schoonmaak. Frijters was een gefrustreerde ex-bedrijfsleider van het toenmalig landelijk opererend schoonmaakbedrijf De Zon. Hij begon na zijn ontslag tamelijk wild om zich heen te slaan. Het leverde een boek op vol met

smeuïge verhalen. Echter met een beperkt waarheidsgehalte.

De inhoud van dit boek neemt echter geen loopje met de waarheid en zal bij diverse hoofdstukken herkenning oproepen bij de opdrachtgevers, schoonmaakbedrijven en de schoonmakers. Voor de lezer die niet direct of indirect betrokken is bij de schoonmaak zal het bijdragen tot fascinatie voor dit schone vakgebied.

De aanloop

Als jongetje bracht ik mijn jeugd door in de Frans Halsstraat in Amsterdam. Een arbeiderswijk in de Pijp. Volgens mijn ouders was ik een kind dat altijd uitdagingen zocht. Nu zouden ze zeggen dat ik als kind al blij gaf van een zekere ondernemersgeest. In een vogelvlucht neem ik u mee door een paar gebeurtenissen die mij gevormd hebben en waarvan later in dit boek duidelijk wordt welke verbanden er zijn met mijn loopbaan in de schoonmaak.

Zo werd ik rond mijn zevende jaar voor twee maanden naar het koloniehuis Overbunde in Limburg gebracht. Dit huis werd bestierd door de nonnen. Toen ik op zekere dag het liedje “Milord” van Corrie Brokken neuriede kreeg ik straf. Ik had dit lied op de radio gehoord, maar ik had geen benul waar de tekst over ging. En al helemaal niet waarom ik gestraft werd. De tekst van dit lied gaat over een prostituee. Als jongetje wist ik niet eens wat dit voor vak was.

Nu wel.

Zo rond mijn tiende jaar belde ik bij diverse burens in onze omgeving aan met de vraag of ik wellicht boodschappen of andere kleine klusjes kon doen. Het tarief was 10 cent per keer, want ik wilde goedkoper zijn dan heitje voor een karweitje. Het verdiende geld spendeerde ik met mijn vriendjes bij de ijssalon of snoepwinkel in de straat.

Rond mijn twaalfde jaar verhuisden we naar de Pretoriusstraat. Een buurt met meer aanzien, althans in die tijd. Vanaf die tijd gingen we met regelmaat op vakantie naar Hierden, een boerendorpje in de buurt van Harderwijk. Daar verpachtte een

boer aan de Ruimelsdwarsweg wat zomerhuisjes. Ook hier zag ik een gat in de markt. In alle vroegte stond ik 's morgens op en zonderde mij af met mijn transistorradiootje om naar het nieuws te luisteren. Op basis van het nieuws en wat persoonlijke dingetjes schreef ik een krantje: “Het Kruimeltje”. Dit krantje moest ik vijf keer schrijven, want er stonden vijf zomerhuisjes. Vervolgens verkocht ik de krantjes aan de vakantiegasten. Geen miljoenenconcern, maar oh zo leuk om te doen.

Rond mijn vijftiende liep ik een krantenwijk, ook hier schnabbelde ik er flink bij door op bezorgadressen extra werkzaamheden te verrichten: van het schoonmaken van een trappenhuis tot het boodschappen doen, onkruid wieden, auto's wassen enzovoort.

Ik was best een verdienstelijk voetbalspelertje, maar toen ik met mijn Puch bromfiets in de tramrails in de Oosterparkstraat slipte, vervloog mijn droom op een carrière in het profvoetbal. Een dubbele dijbeenfractuur maakte een eind aan deze ambitie. Het ongeluk vond nota bene plaats om de hoek van het OLVG, ze konden mij bij wijze van spreken zo van straat het ziekenhuis in dragen.

Aan mijn succes als zanger van de band People Commotion kwam een eind doordat ik moest kiezen tussen de band of een jaloerse vriendin. Ik maakte de verkeerde keuze en verliet de band. Wel met het predicaat “de zanger met de gouden stem”. Dit predicaat stond weliswaar in het kerkblaadje van de Gerardus Majella kerk, maar toch..

In mijn Provotijd nam ik deel aan het verspreiden van een brief in de Apollobuurt. In deze brief werden de bewoners in deze dure buurt op grond van een door ons verzonden wet verplicht om vanwege de woningnood een of meerdere kamers ter beschikking te stellen aan jeugdige woningzoekenden. Wij hadden hiervoor het officiële briefpapier van de Gemeente Amsterdam kunnen bemachtigen. Wat een onrust veroorzaakten we met deze actie.

Menig bewoner zocht woedend contact op met het Stadhuis en de media.

Welke raakvlakken dergelijke gebeurtenissen met de schoonmaak hebben, wordt in de komende hoofdstukken duidelijk.

Het uitstapje

Er is een gezegde: als je eenmaal in de schoonmaakindustrie verzeild raakt, word je ermee besmet.

Dit kan ik bevestigen. Na mijn HBS tijd begon ik, naast het volgen van de avond/weekend opleiding Hogere Sociale Arbeid, als administratief medewerker bij De Gast Schoonmaakbedrijven in Amsterdam. Alleen al het statige kantoor aan de Amstel leek mij de moeite waard om voor dit bedrijf te gaan werken. Eerlijk gezegd had ik hiervoor nooit stil gestaan bij wat een schoonmaakbedrijf te bieden heeft. Wat bijvoorbeeld het economisch belang is van schoonmaken en hoeveel fantastische mensen hiermee hun brood verdienen. In mijn vakantieperiodes was ik namelijk schoorsteenveger en maakte ik eerder dingen vuil, maar dit terzijde.

Ik maak even een zijsprongetje, want één anekdote uit mijn schoorsteenvegersperiode mag niet ontbreken. Mijn twee ooms Herman en Louis hadden ieder een eigen schoorsteenvegersbedrijf. Herman was de serieuze van de twee en Louis de bon vivant. Zelf werkte ik meer voor Louis want hij betaalde beter. Hij kende het verschil tussen bruto en netto niet, bij wijze van spreken. Wij veegden de schoorsteen van een pand in de Van Baerlestraat, naast het Concertgebouw recht boven Keijzer Bodega. De alleraardigste bewoonster bood ons koffie aan, die echter niet te drinken was. We gooiden de koffie in het afvoerputje op het balkon. Toen we beneden kwamen was er consternatie op het terras van Keijzer Bodega. Wat bleek namelijk? Er zat geen afvoerpijp aan het afvalputje. De koffie

was zo over de kleding van de terrasbezoekers terecht gekomen! Geen nood volgens Oom Louis, hij gaf iedereen een visitekaartje met het adres waar de rekening van de stomerij naar toe gezonden kon worden. Echter waren dit wel de visitekaartjes van het bedrijf van zijn broer Herman. Na een familierel hebben ze dit later onderling opgelost.

Terug naar de schoonmaak. Mijn administratieve carrière bij De Gast ging aanvankelijk niet over rozen. Ik was mijn provotijd nog niet helemaal voorbij en kon mij soms best irritant gedragen. Zo kreeg ik stapels declaraties op mijn bureau gegooid met het verzoek deze op te tellen en te coderen. Binnen tien minuten was ik er al mee klaar. Rekenwonder?

Nee. Ik schatte het een beetje uit mijn hoofd in en zette er een totaalbedrag onder. De codes verzong ik zelf. Na het inboeken klopte er niets van en moest ik opbiechten maar een schatting gedaan te hebben. Het is dat de immer pijp rokende chef Piet Vermeij een onvoorwaardelijk vertrouwen in mij had, anders was ik er in de proeftijd al uitgegoot. Na wat serieuze gesprekken beterde ik mijn leven op dit gebied.

Op een zeker moment had ik een huurwoning nodig. En dat was destijds ook al beslist niet eenvoudig. Verhuurbare woonruimte in Amsterdam was schaars. Dat was de reden waarom ik ging solliciteren bij makelaarskantoor Habeta in de Regulierdwarsstraat. Mede aangezien ik inmiddels ook braaf mijn praktijkdiploma boekhouden gehaald had, wilden zij mij graag als medewerker huuradministratie in dienst nemen.

Na veel onderhandelen waren zij zelfs bereid een clause in de arbeidsovereenkomst op te nemen dat zij mij binnen een half jaar na het in dienst treden een huurwoning zouden aanbieden. Dit betekende voor mij dat een uitstapje naar een andere branche snel gemaakt was. Habeta hield woord en zo kwam ik te wonen op een prachtig plekje in het centrum van onze hoofdstad, namelijk de Nieuwe Achtergracht in Amsterdam.

Een half jaar later werd ik weer benaderd door De Gast Schoonmaakbedrijven: er kwam een positie vrij als hoofd loonadministratie en zij wilden mij graag via een mooie salarisverbetering verleiden om bij hen terug te keren. Het viel mij zwaar om de makelaar te laten weten weer te gaan vertrekken, ze waren niet echt blij met mijn besluit.

Gelukkig deed zich de situatie voor dat mijn zwager Ruud door een bedrijfssluiting zonder werk kwam. Hij heeft mijn functie bij het makelaarskantoor overgenomen en heeft hier tientallen jaren uitstekend gepresteerd.

Vanaf het moment van de rentree bij De Gast begon mijn carrière in de schoonmaak wat serieuze vormen aan te nemen, hoewel...